

တ္**ငှဲ အဲတိတ်နု သု**င္ဂိ အာမိင် ပ္**ဍဲဍင်** The day I left home for the city

- Lesley Koyi, Ursula Nafula
- & Brian Wambi
- Bee Htaw Monzel
- ul 3
- 💬 ဘာသာ မန် mnw / English en

ကာဗာတ်ဍောတ်တ် ဒေါအ် ပ္ဍဲကွာန်ပိုယ်ရ။ ပ္ဍဲကာဗာတ်ဂ်ု မို့ ဟ်ပေင်စတေ်ဒံ့င်ရ။ ကပေါတ် သွက်ဂွံပတိုန် သ်ှဒေ့ံင် မှငှးလေ ဝ် နွံတွာဂလိုင်ဏီရ။ ညးဗွက်က်ဂြု ကရေဲဒံ့င် ယူဍင် ကာဗာ တ်ညးတအ် မအာဂ်ုရ။

. . .

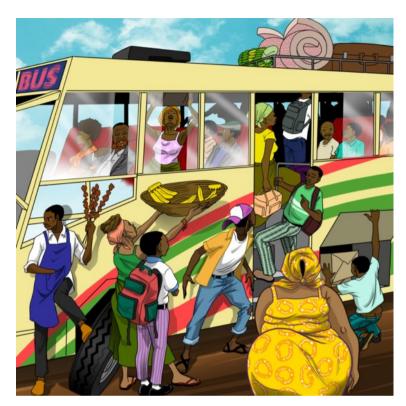
The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

"ဍင်! ဍင်! အာလပါပလိုတ်!" အဲဂွံမိင်ကေတ် ရမ္**သာင် ကရေဲ** ညးဗွက်ကဴဂြုံရ။ ကာဗာတ်ဏအ်ရ အဲဒးဍိုက်။

. . .

"City! City! Going west!" I heard a tout shouting. That was the bus I needed to catch.

ကာဗာတ်အာဍင်ဂ်ှ မှိုဟ်ကပြပေင်၊ ဆဂး မှိုဟ်တအ်ဂ်ှ စတ်ေဓ ရိုဟ်တိုန်ဒံ့င်ဖိုဟ်ရ။ ညးလ္**င့်**တအ် စွံကပေါတ်ညးတအ် ထ ပ်သွဝ် ညးလ္**င့်** ကေတ်ပတိုန်ဏာ ကပေါတ်ညးတအ် လတူ ကာဗာတ်ရ။

. . .

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

ညးသွာတရဴ မတိုန်ကုင်မွဲတု ရပ်လဝ် စုတ်တဲတဲ့ ဗက်ကဲ့ဒုံင် ခု င် သွက်ဂ္**ဇ**အ် ပ္ဍဲကို ကာဗာတ် မှိဟ်မစတေ်ဂှ်ရ။ မှိဟ်ဗ်ြကို ကောန်တ်ှညးမွဲဂှ် ဂ္ဇအ်ဒံ့င် စိုဟ်ဟ်သိုပြာ်ဟ်ရ။

• • •

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

အဲစတေ်လုပ်အာ ဂုံင်ဗတင်မွဲရ။ မှိုဟ်မဂဇအ်ဒွံင် ဗဒါအဲဂ် ရ ပ်လဝ် ထိုင်ပလာသတေတ်သင့ကော်မွဲ မောန်တိုဟ်ရ။ မှိုဟ်ဂ် လိုန်လဝ်ဒွပ်ကနေပ်တြိတ်ခြံတဲ့ လတက်လဝ် ပလောအ်ကု တ်၊ ရင်ကေတ် မှိုဟ်ဂ်ု ဗိုကို ဂွိင်ဖေက်ဒွံင်ရ။

. . .

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

အဲရံင်တိတ် လပါမ္ငွးတုဲ ချပ်ဒံ့င် အဲဂ် တိတ်အာ နူကို ကွာန်အဲ မဒ်ုဒ္ဒာဲ အဲဇ္နော်လဝ်ရ။ အဲပံငြံအာမံင် ဍင်ဇ္နော်ရ။

• • •

I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

ပတိုန်ကပေါတ် တုဲ့ဒ်အိုတ်ရ။ ညးသွာတရံတအ်လေဝ် ဂ္ဇ အ်ပ္ဍခဲုင်အိုတ်ရ။ ရဲသွံဖျာတအ် တိုန်ကုင်ဒံ့င် ကာဗာတ် သွက်ဂွံသွံ ကပေါတ်ညးတအ်ရ။ ညးသွံဖျာတအ် ကရေဲ့ဒံ့င် ယူကပေါတ် ညးတအ် မသွံဂ်ှအိုတ်ရ။ ရမ္သသာင်တအ်ဂ် သွက်အဲ ဒးဂျိင်ခိုဟ်ကွဟ်ရ။

. . .

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

ညးလ္င္စီတအ် ရာန်သုင်ဍာ်ဍာတ်တ်၊ ညးလ္င္စီ ရာန် စုစဝေင်တဲ့ စသ္၄ွာဲကုင်ရ။ သွက်မ္နိဟ် လှဲဟွံမဲ ဗိုကိုအဲတအ်ဂ်ှတ်ှ ေဆစိုတ် ဗိုစရ။

• • •

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

ကာဗာတ်ဂ် ပတ်ဟန်ထတ်တ်တဲ့ ပရေင်ချီဓရာင်တအ် ဒေါအ်ညိင်အာရ။ ပတ်ဟန်ဂ် ဒ်ုအရာ မကိုသမ္**တီ ဒဒ္ဒ်ရ ခ**ြ ဟွံလအ် ကာဗာတ်တိတ်ရ။ ညးဗွက်ကဴဂြု ကရေဲကို ညးသွံဖျာ တအ် သွက်ဂွံစ်ှနေ့ကာဗာတ်ရ။

. . .

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

ညးသွံဖျာတအ် ဓရိုဟ်ပုတိတ် ညးသကအ် သွက်ဂွံတိတ်ဂွံရ။ ညးလ္၄ီတအ်ဂှ် ကလေင်ကိုဒ္ုံင် လှဲအာန် ကုညးမရာန်ဖျာ။ ညးလ္၄ီဂှ် ဂစာန်သွံဒွံင် သွက်အခေါင် လက်ကရ်အိုတ်ရ။

• • •

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.

ဇှာပ်ကာဗာတ် မတိတ်၊ မဒေါအ်ဂ် အဲရံင်တိတ်အာ နူကို ဗတ င်ရ။ အဲချပ်ဒံ့င် ယဝ်ရ အဲ ဆလအ်လေဝ် ဟွံကလေင်စိုပ် ကွာ န်ရတ့်။ေ

• • •

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

အာဂ္ပံလအ်ညိ၊ ပ္ဍဲကို ကာဗာတ်ဂ်ု ကတ်ကွဟေ်ဟ်ရ။ အဲဗ္ၜ က်မတ် သွက်ဂွံလှိင်ရ။

. . .

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

ဆဂး အဲချပ်စိုပ်ဒံ့င် ဂုံင်သ္၄ိ။ မိအဲမွဲ စိုဟ်သိုပြာ်ညိဟာ? ဗတာ င်အဲဂှ် ဍေဟ်ကော်နင် သန်ထဝ်ညိဟာ? ဒေအ်အဲဂှ် ညးဖ ဉာ်တံ့ဆု အဲတိုလဝ်ဂ်ှညိဟာ?

. . .

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbits fetch any money? Will my brother remember to water my tree seedlings?

အဃောမအာဒုံင်ဂ်ှ အဲဂစာန်ပတီဒုံင် ယုဒ္ဒာဲ အမှုအဲမမံင် ပ္ဍဲကို ဍင်ဇှုဓာ်တေအ်ဂ်ှရ။ ယူဒွာဲဂ်ှ အဲတိက်လိုင်လေဝ် အဲပွဝ်ဒုံင်ဏီ ဖိုဟ်ရ။

. . .

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

ပိုင် ဒစိတ်နာဍဳတုဲ အဲင့ဟ်အာ ဂွံမိင်ကေတ် ညးဗွက်က်ပြာအ် ကရေဲ့ဒုံင် ယူကွာန်ပိုယ် သွက်မှိုဟ်ကလေင်စ်ကွာန်ရ။ အဲဂစာ န်ကေတ် ထိုင်အဲတုဲ အဲဒံင်တိတ် နူကို ကာဗာတ်ႁ်ရ။

. . .

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

ကာဗာတ် မကလေင်စ်ကွာန်ဂ်ှလေဝ် မှိုဟ်ပေင်ပပြာ်ကွဟေ်ကို ရ။ ကာဗာတ်တအ်ဂ်ှ စိုပ်ဂွံမွဲလစုတ်ဂ်ှ ကလေင်စ်အိုတ်ရ။ ကိ စ္စစ္နေဓာ်အိုတ် သွက်အဲ လှုဟ်ဂ်ု ဗက်ကွဲ သုင္ဒိအမူရ။

. . .

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

တ္င္နဲ အဲတိတ်န္ သ္င္ဒိ အာမံင် ပ္ဍဲဍင်

The day I left home for the city

Lesley Koyi, Ursula Nafula

Brian Wambi

Bee Htaw Monzel (mnw)

